

Szerző: Szerk. (2020-05-04)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/voderholzer-puspok-a-keresztények-az-eletert-lobbiznak/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-21 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Voderholzer püspök: A keresztények az életért lobbiznak

Emlékszik még a kedves Olvasó az idei hamvazószerdára? A regensburgi püspök, Dr. Rudolf Voderholzer Húsvét vasárnapi szentbeszédében a német Szövetségi Alkotmánybíróság határozatára emlékeztetett, amelytől az összes keresztény felekezetnek elakadt a szava. Ez volt az a nap, amikor az eutanázia tilalmát az emberi önrendelkezés különös jelentőségére hivatkozva feloldották. Nagypénteken pedig, ami szintén egy emlékezetes nap marad, az Alkotmánybíróság az istentisztelet ma is hatályos tilalmát mondta ki. A bírók azért meglebegtették, hogy később esetleg lazítanak a rendelet szigorán: „A rendelet alkalmazása során az arányosságot figyelembe kell venni, tekintettel arra, hogy az istentisztelet tilalma tulajdonképpen a vallásszabadságba való súlyos beavatkozást jelenti, és ezért szigorúan meg kell vizsgálni, hogy a koronavírus terjedésére vonatkozó újabb ismereteknek megfelelően, illetve az egészségügyi rendszer túlterhelésének veszélye tekintetében vállalhatjuk-e annak felelősségét, hogy az istentisztelet tilalmát akár csak egyes területekre vonatkozóan, és adott esetben szigorú feltételek mellett enyhítjük.”

Szerző: Szerk. (2020-05-04)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

A keresztény felekezetek és a más vallásúak is igencsak figyelemmel kísérik ezt a „szigorú vizsgálatot”. A rendeletre vonatkozóan a regensburgi püspök is kijelentette, hogy ezeket a döntéseket ő is támogatja, hiszen a keresztény közösség, azaz az egyház nem vállalhatja azért a felelősséget, ha olyan helyzetet idéz elő, ami az egészségügy összeomlásához vezet. Elképzelhető, hogy az Alkotmánybíróság hirtelen mégis más, az egyéni önrendelkezéstől eltérő szempontokat figyelembe véve hozza meg a döntéseit? És a jelenlegi válságban az egyéni önrendelkezésre vonatkozó jogfilozófia vajon nem ütközik a saját korlátaiba? – kérdezte a püspök a beszédében.

Vajon mi, keresztények, mihez viszonyítjuk a dolgainkat? A kívánságainkhoz és az elképzeléseinkhez? Vagy ahhoz, hogy mennyire tudjuk a lehetőségeinket látszólag szabadon kihasználni? **Sok minden, amit manapság még a keresztények is önmegvalósítás alatt értenek, amit önmegvalósítás gyanánt tesznek és felmagasztalnak, ellentétben áll az evangéliummal és mindazzal, amit az Egyház valaha is tanított.** Ez pedig nem az egyház hibája, hiszen mi mindannyian, papok és világiak, azaz mi, bűnös emberek, akiknek megélni és hirdetni kellene az evangéliumot, belsőkben már régen eltávolodtunk tőle. Van, amit komolyan veszünk belőle, van, amit csak részben vagy egyáltalán nem, ahogy nekünk tetszik. **Vajon ez a válság elgondolkodásra készít-e**

Szerző: Szerk. (2020-05-04)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

minket, és ha igen, akkor min gondolkodunk? Mihez mérjük a tetteinket? Voderholzer püspök teljesen jogosan teszi fel a kérdést: Mióta van az, hogy ekkleziológiai[1] ateizmusunkban egyházként mi magunk is túl kevés figyelmet fordítunk Isten szavára és parancsaira?

A püspök azt szeretné, ha a természetjog tana megújulna. Szerinte a teremtést kellene újragondolni, amely távolról sem az ember alkotása, hanem Isten adománya. A mi feladatunk az, hogy a teremtést tiszteletben tartsuk, nagyra értékeljük a családot, ismerjük fel és fogadjuk el értékesnek a nemek közötti különbséget, és ne akadályozzuk mesterségesen, orvosi beavatkozással a gyermekek születését. A püspök az „élet kultúráját” hirdeti, ahol a hitükben a keresztény testvérek mindenki által láthatóan az élet mellett állnak ki.

Annyi elszomorító képpel találkozunk mostanában. E napokban gyakran hallunk arról, hogy szerte a világon mennyi ember van embertársai segítségére, ugyanakkor azt is tudjuk, hogy mennyi ember szenved attól, hogy az idősek otthonában élő vagy a kórházban lévő rokonaikat és szeretteiket nem látogathatják meg. Engedelmesen távolságot tartunk, és megértéssel vagyunk az állami és az egyházi rendeletek iránt - éppen az embertársaink érdekében. Úgy

Szerző: Szerk. (2020-05-04)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

tartjuk be és viseljük el ezeket, mint Isten tanúságtevői és mint a reménység követői. Mindenki megértette a hamvazószerdán született ítéletet? Ma az Alkotmánybíróság határozatát kell nagyon is komolyan vennünk és a benne foglalt rendelkezéseket elismernünk - de közönséges katolikusként, egyszerű hívő keresztényként azt várjuk, hogy a hitélet visszatérjen a rendes kerékvágásba. Nem hiszünk az ember abszolút önrendelkezésében, a posztmodern szabad akaratban és abban sem, hogy szabadon rendelkezünk az élet mint ajándék felett. A mi urunkban, Jézus Krisztusban hiszünk, aki a halálból feltámadt és az Oltáriszentségben jelen van. Mit tudunk tehát tenni a koronavírus-járvány idején? Például az embereknek Húsvétről és Istenről beszélni.

Írta: Thorsten Paprotny | [CNA](#)

Fordította: Frick József

[1] Ekkleziológia = egyháztan, az egyház tanulmányozásának tudománya (ford.)

Szerző: Szerk. (2020-05-04)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/voderholzer-puspok-a-keresztenyek-az-eletert-lobbiznak/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-21 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

megj.)

Katolikus.ma

Szerző: Szerk. (2020-05-04)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/voderholzer-puspok-a-keresztények-az-eletert-lobbiznak/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-21 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!